

**Chương 649: Thảm Hoạ Cổng (78) - Sự Bành Trướng Của
Ma Vương
(Số từ: 3722)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:08 PM 16/12/2023

Lực lượng Đồng minh sẽ đóng quân trong khoảng 3 ngày để tập hợp lại.

Một vài ngày trôi qua khi họ tiếp tục hoàn tất hậu quả của trận chiến.

Đơn vị đồn trú của Royal Class, doanh trại của Cliffman.

“Tại sao chúng ta có cảm giác bận rộn hơn sau khi trận chiến kết thúc chứ?”

Đêm khuya, Erich từ đâu đó mang về một miếng bánh mì, nằm xuống chiếu, lẩm bẩm một mình.

“Có nhiều người bị thương không?”

Trước câu hỏi của Lint, Erich nhìn anh.

"Khi nào thì không có nhiều?"

Erich, người có thể sử dụng Thần lực, đã làm việc không mệt mỏi để chữa lành vết thương cho mọi người.

Trong doanh trại có Erich, Cliffman, còn có Cayer và Lint – bốn người họ.

Như mọi khi, Cliffman nằm trên chiếc giường tạm bợ của mình, ngơ ngác nhìn căn lều.

Với sự tham gia của Heinrich, họ hầu như luôn tụ tập như thế này.

Tất nhiên, Cliffman chưa bao giờ đề xuất sử dụng doanh trại của mình làm nơi ẩn náu.

Tại một thời điểm nào đó, Kono Lint bắt đầu thường xuyên đến doanh trại của Cliffman, theo sau là Cayer và Erich đến tìm Lint, còn Heinrich ngồi xuống sau khi tìm kiếm những người khác.

Cliffman không bao giờ có nhiều điều để nói về nó.

“Heinrich đâu?”

Trước câu hỏi của Lint, Cayer nghiêng đầu.

“Cậu ấy thường ở cùng với chị gái mình. Có lẽ cậu ấy có rất nhiều việc phải làm với tư cách là Hoàng tộc.”

Erich nhìn chăm chăm vào lời nói của Cayer, vẫn đang nằm.

“...Ngay cả khi Heinrich ở trong Temple, chị gái cậu ấy vẫn là Chỉ huy của Kernstadt và là Nữ hoàng tương lai. Chúng ta có thể gọi cô ấy là 'chị' một cách thân nhiên như vậy được không?”

"...Là nó sao?”

Đột nhiên đối mặt với câu hỏi này, không chỉ Cayer mà cả Erich cũng nghiêng đầu.

"Đây có phải là thiếu tôn trọng không?”

Liệu thường dân và Hoàng tộc có thể xưng hô với nhau một cách thân mật như vậy nếu họ là bạn của anh chị em của Hoàng tộc không?

Tất cả họ đều bắt đầu suy ngẫm về tình thế tiến thoái lưỡng nan bất ngờ này.

Họ quyết định hỏi Heinrich khi nào anh trở về.

"Chỉ còn một cái nữa thôi."

Tin đồn đã lan truyền rằng tất cả các khu vực khác đã được dẹp loạn.

Mọi người đều biết Vương đô của Riselen, Diane, là điểm đến cuối cùng của họ.

Nghe Lint nói, vẻ mặt mọi người đều trở nên nghiêm túc.

"Khi chiến tranh kết thúc, tôi muốn đến thăm tất cả những người đã gửi thư cho tôi."

Lời nói của Lint khiến vẻ mặt Erich khó chịu.

"...Bạn có nhớ tất cả những người đó không?"

"Tôi đã giữ những lá thư đó nên tôi có thể tìm thấy những lá thư có địa chỉ, phải không?"

"Tại sao bạn lại bận tâm đến việc gặp họ trực tiếp?"

"Chà... tôi tò mò không biết họ thế nào... và liệu họ có an toàn không..."

Khi Lint nói lấp bắp và Erich hỏi tại sao anh lại gặp rắc rối như vậy, Cayer tặc lưỡi.

"Tên này chắc chỉ muốn xem có cô gái xinh đẹp nào không thôi."

"Ah..."

"Ah, không! Tôi có! Tôi có ý định! Rất trong sáng!"

Thật khó để không nhìn xuyên qua lớp vỏ mỏng manh của Kono Lint.

Tất nhiên, không ai biết ý định thực sự của anh ta là gì, nhưng Kono Lint bắt đầu cười khúc khích.

“Nếu có chuyện như thế xảy ra... và nếu có ai đó tôi muốn gặp...”

*Bụp!

"Ouch!"

Chưa kịp nói hết câu, Kono Lint đã nhận một cú đánh cực mạnh vào sau đầu, khiến mắt anh lồi ra và lăn trên mặt đất.

Người bất ngờ đánh vào đầu Lint là Cliffman.

"Sao cậu lại đánh tôi bất ngờ thế?"

Kono Lint hét lên sau khi nhận được một cú đánh bất ngờ vào sau đầu.

"Im đi, những người nói như thế luôn chết."

"Hả? Đó là loại mê tín gì vậy?"

“Dù sao thì, hãy nói về chuyện đó sau khi mọi chuyện kết thúc nhé.”

Vào lúc đó, mọi người đều mở to mắt nhìn Cliffman đột nhiên nghiêm túc.

*Xào xạc!

"Ồ, mọi người đều ở đây."

Heinrich bước vào lều của Cliffman.

Kono Lint nhìn Heinrich, vừa xoa xoa gáy.

“Việc của cậu đã xong chưa?”

"Ừm, ít nhiều."

Heinrich ngồi xuống một trong những chiếc ghế trong lều.

Vì Heinrich đã đến nên chủ đề họ thảo luận trước đó cũng phải được đề cập.

Cuối cùng, đó là một cuộc trò chuyện vô nghĩa.

Liệu họ nên đối xử với Louise, chị gái của bạn họ như một người bạn thân hay tôn trọng cô ấy như một Hoàng tộc, và liệu Louise

có khó chịu nếu họ thản nhiên gọi Heinrich trước mặt cô ấy hay không, v.v.

Nghe câu hỏi, Heinrich cau mày.

"...Tại sao cậu lại tò mò về điều đó?"

"Chỉ vì."

“Ừm, chỉ vì vậy thôi.”

Chẳng có lý do hay mục đích gì lớn lao để hỏi cả, họ chỉ tò mò thôi.

Dù sao đi nữa, bạn bè có thể có những cuộc trò chuyện ý nghĩa nào? Hầu hết các cuộc nói chuyện của họ đều bình thường và không có lý do cụ thể nào.

"Nghĩ lại thì, ngoại trừ Erich, mọi người khác ở đây... đều là thường dân."

Tất cả mọi người ở nơi này, ngoại trừ Heinrich và Erich de Lafaeri, đều xuất thân từ tầng lớp thường dân.

“Bây giờ cậu mới nhận ra điều đó à?”

"Tôi không nhận ra điều đó, chỉ cảm thấy kỳ lạ thôi."

Heinrich gần như đã quên mất địa vị của mình nên nghĩ đến điều đó cũng cảm thấy kỳ lạ.

"Tôi nghĩ chị gái sẽ không bận tâm đến cách cậu đối xử với tôi... Và cả chị ấy nữa..."

Heinrich cho rằng Louise cũng sẽ không quan tâm nhiều đến những chuyện như vậy.

Anh không biết rõ về mẹ của mình, nhưng Heinrich không nghĩ Louise nghiêm khắc về địa vị xã hội.

"Chà, hãy đến thăm Kernstadt sau khi chiến tranh kết thúc. Sẽ không có nhiều thời gian rảnh rồi, nhưng chúng tôi sẽ không đối xử tệ bạc với các cậu."

Heinrich nói.

"..."

"..."

"..."

Mọi người im lặng và nhìn Cliffman.

Kono Lint vừa bị đánh vào sau đầu vì nói về sự kết thúc của chiến tranh.

"...Vậy thì sao?"

Cliffman đã trả lời.

"Tại sao cậu lại tha cho cậu ta ra khi đánh tôi mạnh như vậy!"

Đương nhiên, Lint không khỏi tức giận sau khi bị đánh chỉ vì một từ sai.

"Có phải vì cậu không thể đánh Hoàng tộc mặc dù họ không nói gì không? Hả?"

"Im lặng. Tôi không đánh vì cậu ta ở quá xa."

Trên thực tế, Kono Lint đang ngồi cạnh chiếc giường tạm bợ của Cliffman, và Heinrich ở quá xa để có thể đánh vào sau đầu anh ta.

"...Các cậu đang nói cái quái gì vậy?"

Đương nhiên, Heinrich không hiểu được tình huống này, cũng không biết bọn họ đang thảo luận cái gì.

"Không, họ nói rằng những ai nói về những gì họ sẽ làm sau chiến tranh trước khi nó kết thúc sẽ chết!"

"...À, đó là điều cậu đang nói đến à?"

Không thể biết được điều mê tín đó có đúng hay không.

"Nói về chuyện tiếp theo trước khi nó kết thúc không phải là một thái độ tốt. Thư giãn chẳng có gì hay cả."

Heinrich gật đầu như thể hiểu những gì Cliffman đang nói.

Khoảnh khắc họ thư giãn vì ngày tận thế đang đến gần, họ có thể mất tất cả và cả mạng sống.

Và Diane chính là đích đến cuối cùng, đồng thời cũng là nơi nguy hiểm nhất của họ.

Một số lượng người không thể so sánh được sẽ chết so với trước đây.

Vì vậy, thật vô lý khi thảo luận về điều gì sẽ xảy ra sau khi mọi thứ kết thúc. Sau khi do dự một lúc, Heinrich thận trọng bổ sung thêm.

"Và, ngay cả khi Thảm Hoạ Công kết thúc, nó cũng không phải là dấu chấm hết cho mọi thứ..."

Nghe Heinrich nói, Erich nhìn anh.

"Ý cậu là gì? Thảm Hoạ Công có được giải quyết vẫn chưa phải là kết thúc sao?"

"..."

Heinrich im lặng trước câu hỏi.

Trong một thời gian khá lâu.

Khi Heinrich đột nhiên im lặng quá lâu, mọi người không còn cách nào khác ngoài việc nhìn anh.

Đó không phải là vẻ mặt không có gì để nói, mà đúng hơn, rõ ràng là anh ấy đang lựa chọn từ ngữ một cách cẩn thận.

"Bây giờ, có điều này tất cả các cậu cần phải biết."

Đây không phải là tín hiệu cho một cuộc trò chuyện bình thường giữa bạn bè mà là một cuộc trò chuyện rất quan trọng.

Heinrich là người duy nhất trong cuộc họp này còn giữ được quyền lực Hoàng tộc.

Vì vậy, Heinrich, mặc dù là bạn trong bối cảnh này, nhưng lại là người duy nhất có thể tiếp cận thông tin từ các cấp cao của Lực lượng Đồng minh.

Heinrich nhìn quanh.

“Lint, đưa chúng tôi đến một nơi nào đó thật xa căn cứ của quân đồng minh.”

“...Sao đột nhiên thế?”

“Tôi sẽ kể cho cậu sau, tạm thời đừng hỏi gì cả.”

Đối với tất cả những người có mặt, đây là lần đầu tiên họ thấy Heinrich nghiêm túc như vậy.



Do thái độ của Heinrich thay đổi đột ngột nên mọi người đều cảm thấy đây không phải là tình huống để đùa.

Đúng như Heinrich yêu cầu, Kono Lint đưa từng người đến một nơi rất xa căn cứ đồng minh.

Một nơi mà ánh sáng của căn cứ có thể được nhìn thấy từ xa.

Đương nhiên, đó là cuộc trò chuyện mà người khác không thể nghe được.

Không có gì có thể chiếu sáng xung quanh, ngoại trừ ánh trăng bất an.

“Này, sao cậu lại hành động đáng sợ thế?”

Ngay cả Cayer cũng hỏi với vẻ mặt nghiêm nghị do bầu không khí đã thay đổi.

Mọi người tập trung vào Heinrich.

“Như tôi đã nói, mọi thứ sẽ không được giải quyết chỉ vì Thảm Hoạ Cổng kết thúc đâu.”

Mọi người chỉ nhìn vào đó.

Khi Thảm Hoạ Cổng kết thúc, con người cuối cùng sẽ được giải phóng khỏi nỗi sợ hãi trước quái vật.

Nhưng đó không phải là trường hợp.

"Tất nhiên, mọi thứ sẽ không kết thúc chỉ vì Thảm Hoạ Cổng kết thúc. Chúng ta vẫn cần phải đối phó với tất cả những con quái vật còn lại trên lục địa. Đó cũng là một nhiệm vụ không chắc chắn."

Lời của Lint là đúng và không thể phủ nhận.

"Ừm, cậu nói đúng. Nhưng lúc này tôi đang nói về chuyện khác."

Trong khi Heinrich đang cân nhắc cách đề cập đến chủ đề này,

“Cậu đang nói về Ma Vương?”

Vách đá im lặng trước đó thậm trọng mở miệng.

Nhìn thấy những người khác im lặng, và Heinrich mở to mắt nhìn Cliffman,

“Đó là điều duy nhất có thể.”

Cliffman đã có một số ý tưởng về chủ đề sẽ được đề cập.

"..."

Và Kono Lint, người vốn đang giả vờ không biết, không khỏi tỏ ra cứng rắn.

Chủ đề về Ma vương phải được đề cập vào một lúc nào đó, và vấn đề của Ma vương chắc chắn sẽ lộ ra ngoài.

Khi Thảm Hoạ Công Công được giải quyết và những con quái vật còn lại được xử lý, thực tế không thể phủ nhận là họ sẽ phải nghĩ đến việc của Ma vương.

"Đúng rồi."

Heinrich cuối cùng cũng phá vỡ sự im lặng.

“Hiện tại, hơn một nửa Lực lượng Đồng minh đã thề trung thành với Ma vương.”

"...Cái gì?"

“Cậu nói gì?”

Tuy nhiên, mọi người không khỏi quên lời trước tiết lộ gây sốc của Heinrich.

“Chị gái tôi cũng đã quyết định đi theo Ma vương.”

Khi nghe được tin tức chấn động tiếp theo của anh, mọi người không khỏi muốn phủ nhận sự thật.



Không ai có thể không ngạc nhiên trước tin tức rằng một số lượng đáng kể các chỉ huy cấp cao của liên minh đã đứng về phía Ma vương.

Ngay cả trong liên minh, việc thu thập thông tin từ trụ sở chính cũng khó khăn trừ khi đó là trường hợp đặc biệt như Heinrich hay Ellen, mặc dù thực tế là các thành viên của Temple, đặc biệt là Royal Class, được đối xử đặc biệt.

Tuy nhiên, để hiểu lý do tại sao liên minh lại chọn đứng về phía Ma vương, có một số điều cần phải được xem xét trước tiên.

Các cuộc bạo loạn và thảm sát lớn ở Thủ đô Đế quốc.

Quân đoàn của người chết, kẻ Bất diệt.

Vị thế ngày càng bấp bênh của Đế quốc.

Và những chuyển động của các Thánh Hiệp Sĩ và Ngũ Đại Thần Giáo.

Heinrich giải thích tất cả những gì anh đã thấy và nghe khi trở về Thủ đô Đế quốc, những sự kiện anh đã tham gia, những bí mật anh đã khám phá và tình hình chung đã diễn ra cho đến nay.

“Đội quân đó... được tạo thành từ... những chiến binh Undead?”

Cayer lâm bầm một cách trống rỗng.

“Không chỉ các chiến binh, mà còn cả những anh hùng đã khuất trong quá khứ.”

Các nhân vật lịch sử đã được hồi sinh dưới dạng Undead và đang chiến đấu bên cạnh họ.

Danh tính thực sự của Lực lượng Đồng minh bí ẩn hóa ra lại là một đội quân đáng sợ và ghê gớm hơn bất cứ ai có thể tưởng tượng, khiến mọi người không nói nên lời.

Tuy nhiên, phản ứng của Kono Lint chắc chắn sẽ khác.

Mặc dù không biết chi tiết cụ thể, nhưng Kono Lint biết rằng kế hoạch của Đế quốc có liên quan đến việc hồi sinh những anh hùng trong quá khứ dưới dạng Undead.

Đó là lý do tại sao anh ấy có một số ý tưởng về danh tính thực sự của kẻ Bất diệt. Chỉ là anh không thể nói cho ai biết thôi.

Có một thông tin mới.

Christina, Louis Ancton và Anna de Gerna đã tham gia sâu vào việc tạo ra kẻ Bất diệt.

Không chỉ tham gia sâu sắc mà còn là những thành viên cốt lõi.

"Bọn họ đã đang làm gì vậy..."

Họ là Class B, nhưng họ là bạn cùng lớp.

Anh đã nghĩ rằng họ không làm được gì nhiều trên chiến trường, nhưng họ đã thực hiện những nhiệm vụ quan trọng nhất trong khi giấu kín nó với mọi người.

“VẬY, Kernstadt đứng về phía Ma vương vì họ nghĩ rằng Đế quốc có thể sụp đổ sau Thảm Hoạ Công?”

Trước câu hỏi của Cliffman, Heinrich im lặng một lúc.

“ĐÚNG, dù cậu gắN vào nó vì lý do gì thì cậu cũng đúng. Giờ đây, những người trong liên minh đang tự hỏi liệu họ nên đứng về phía Đế quốc hay Ma vương để tồn tại. Và chị tôi đã đưa ra lựa chọn của mình rồi.”

Vấn đề không còn là đúng hay sai mà là sự sống còn.

Sau Thảm Hoạ Công, họ sẽ phải lựa chọn giữa Ma vương hoặc Đế quốc.

Sự lựa chọn như vậy có thể được thực hiện bởi người lãnh đạo của một tổ chức hoặc trong một số trường hợp thậm chí là của từng cá nhân.

Erich lẩm bẩm một cách trống rỗng.

“Chuyện này... điều này thật vô lý... Ma vương muốn thống trị thế giới sao? Điều đó có khả thi không?”

Có sự pha trộn giữa kinh hãi và hoài nghi trong lời nói của Erich, như thể mọi người sẽ không khoanh tay đứng nhìn và để điều đó xảy ra.

“Dù có thể hay không thì cũng đã xong được một nửa rồi. Mọi người chỉ chưa biết điều đó thôi.”

“Mặc dù bộ chỉ huy cấp cao có thể đưa ra quyết định đó nhưng liệu những người khác có chấp nhận hay không lại là một vấn đề khác.”

Trước lời của Cliffman, Heinrich gật đầu.

“Đó là một vấn đề vào thời điểm đó. Dù sao đi nữa, điều tôi muốn nói là, giờ là lúc đưa ra lựa chọn.”

—Ma Vương hay Đế Quốc.

Một sự lựa chọn đã phải được thực hiện.

Giờ đây, sự kết thúc của Thảm Hoạ Cổng đã đến, họ phải nhận ra rằng một vấn đề khác đang tồn tại và suy nghĩ về nó.

"Điều đó là không thể."

Sau đó, Cayer Volden im lặng lặng lẽ mở miệng.

"Tất cả những điều này xảy ra là do hấn ta, người mà chúng ta không thể tìm thấy cũng như không biết hấn ta đã làm gì suốt thời gian qua. Hấn đang cố gắng nuốt chửng nhân loại và thực sự đã thành công? Điều đó không thể xảy ra được."

Trước sự tức giận đang được kiềm chế của Cayer, Heinrich im lặng.

"Tạo ra một đội quân như vậy có thể là một vấn đề. Đó là một sai lầm. Đó thực sự là một tội lỗi. Nhưng nếu Thảm Hoạ Công không xảy ra thì những chuyện này đã không xảy ra. Tuy nhiên, ý cậu là chúng ta nên đi theo ai đó và ai lại muốn sống và lấy đi mọi thứ chỉ sau khi đứng ngoài nhìn? Điều đó... Điều đó là không thể. Không thể nào..."

“Cậu ấy không làm gì cả.”

Người cắt ngang lời Cayer không phải là Heinrich.

Chỉ có hai người trong phòng đã gặp Ma vương trực tiếp sau Thảm Hoạ Công.

—Heinrich von Schwarz.

—Và còn có Kono Lint nữa.

"Thành thật mà nói... lần trước tôi đã gặp Reinhardt."

Heinrich, người đã khiến mọi người ngạc nhiên, giờ lại là người không khỏi kinh ngạc.



Giống như Heinrich có điều gì đó giấu kín mọi người, Kono Lint cũng có điều gì đó mà anh ấy giấu kín.

Việc triển khai kẻ Bất diệt ra tiền tuyến chỉ mới diễn ra gần đây, và thậm chí trước đó, những sự kiện đáng ngờ vẫn tiếp tục diễn ra trên đường hành quân.

Các thành phố bị phá hủy sau khi hứng chịu các cuộc tấn công phủ đầu.

Kono Lint nhận thấy những sự việc đó đáng ngờ và đi trình sát, nơi anh nhìn thấy những người không rõ danh tính đang chiến đấu vượt xa Lực lượng Đồng minh.

Và anh biết được rằng họ là quân đội của Ma vương.

Sau đó anh bị một trong những thuộc hạ của Reinhardt bắt cóc và tỉnh dậy trong lâu đài của Reinhardt.

Sau đó, anh nói chuyện ngắn gọn với Reinhardt.

Không có lời giải thích chi tiết, nhưng anh ấy đã di chuyển vì muốn ngăn chặn Thảm Hoạ Cổng.

Bây giờ mọi thứ đang hỗn loạn, anh ấy đang cố gắng hết sức để kết thúc Thảm Hoạ Cổng.

Đó không thể là một lời nói dối. Lint đã thực sự tận mắt chứng kiến Reinhardt lãnh đạo đội quân của mình và chiến đấu trước Lực lượng Đồng minh.

“Vậy tất cả những chuyện xảy ra năm ngoái... đều do quân đội Ma vương thực hiện?”

"Đúng vậy. Bây giờ, có vẻ như họ không di chuyển vì những kẻ Bất diệt.”

Cayer vốn đang rất tức giận cũng không khỏi tức giận trước lời giải thích của Lint.

"Thảm Hoạ Công xảy ra là do Reinhardt. Nhưng cậu ấy không bao giờ muốn điều đó. Điều đó quá rõ ràng."

Anh ấy không chỉ đứng nhìn và quan sát.

Anh ấy đã làm gì đó ở những nơi mà mọi người không thể nhìn thấy.

“Nhưng hồi đó cậu ấy nói nếu người khác biết sự thật của cậu ấy thì sẽ gây ra nhiều vấn đề hơn, vì vậy tốt hơn hết là cứ để yên... Cậu ấy yêu cầu tôi giữ bí mật chuyện này. Cậu ấy đã nói như vậy.”

Rõ ràng, nếu sự thật là thứ có thể dẫn đến sự hủy hoại và chia rẽ con người thì tốt hơn hết là nó không nên được tiết lộ.

Vì vậy, Kono Lint vẫn im lặng.

“Nhưng bây giờ tình thế đã thay đổi. Nếu Đế quốc thịnh vượng thì cũng không sao, nhưng với việc Đế quốc đang trên bờ vực sụp đổ và tình hình ngày càng tồi tệ... tôi đoán không còn lựa chọn nào khác ngoài việc bước vào.”

"Điều đó có lẽ đúng."

Đây là lần đầu tiên Heinrich nghe được tường thuật chi tiết về sự việc nên anh đồng tình với suy đoán của Cliffman.

"Dù sao thì cậu ấy đã đưa tôi về đây an toàn. Tuy nhiên, sau đó chúng tôi đã gặp nhau một lần nữa..."

"Một lần nữa?"

"À, ừm..."

Mặt Kono Lint không khỏi đỏ lên.

Sau đó, Lint gặp lại Reinhardt.

Anh ấy đã yêu cầu giúp đỡ về một vấn đề liên quan đến Undead, nhưng có một lý do khiến mặt anh ấy đỏ bừng.

"Tôi đã... bị vẻ đẹp... lừa dối."

Không phải vì Ma vương yêu cầu anh đến, mà vì anh đã bị lừa bởi tình huống Sarkegaar, biến thành một cô gái xinh đẹp, đã dụ anh đến gặp Reinhard. Đó là vấn đề.

<Trans Note>

Mọi thứ đang dần đi đến hồi kết.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:



NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO



Thanks For Reading